

VOORKENNIS

De mooiste rubriek in uw advocatenblad blijft toch 'Disciplinaire beslissingen'. Het blijft mij verbazen hoeveel creativiteit sommige aangeklaagde advocaten bezitten om de boel te belazeren en hoe mild raad en hof vaak beslissen. Ronduit verbijsterd neem ik echter kennis van de uitspraak van het Hof van Discipline d.d. 17 september 2004 (*Advocatenblad* 2004-14, p. 662).

Mr. X is in onderhandeling met mr. Y over een ontslagzaak, na de ontbindingszitting. Mr. X informeert bij de griffie en verneemt dat de uitspraak zal zijn 38.000 euro ontbindingsvergoeding. Daarna accepteert hij het aanbod van mr. Y tot betaling van een bedrag van 125.000 euro all in. Mr. Y ontdekt de handelwijze van mr. X en dient een klacht in. Raad en hof achten de klachten ongegrond, zo begrijp ik de uitspraak, want mr. Y had dan maar een voorbehoud moeten ma-

ken. In essentie zeggen raad en hof dat mr. X slim is geweest en mr. Y niet zo dom had moeten zijn. Wat een onaanvaardbare visie!

Mr. X had tijdens de onderhandelingen in de ochtend aan mr. Y meegedeeld dat hij telefonisch contact had gezocht met de griffie en mr. Y (naar waarheid) laten weten dat er nog geen uitspraak was en *daarop* had mr. Y zijn bod gedaan, geldig tot en met de middag. Daarom en alleen daarom al had mr. X moeten weten dat mr. Y zijn bod dus nooit gedaan zou hebben, als hij op de hoogte was geweest van de uitspraak. Desalniettemin informeert mr. X die middag bij de griffie, verneemt de uitspraak en accepteert daarop zo snel mogelijk het aanbod.

Wat hier onaanvaardbaar aan is (voor degenen die nog steeds niet met mij 'meevoelen')?

Dat onderhandelingen lopende een gerechtelijke procedure per definitie enkel tot een schikking kunnen leiden buiten de

gerechtelijke uitspraak om. Het kan dus niet zo zijn dat de één wetenschap van de uitkomst van de procedure heeft (nota bene verkregen door zijn handelen en niet bij toeval) en de ander niet. Klaar.

Dat raad en hof dit nu niet kunnen bedenken... onbegrijpelijk.

Betoog ik daarmee dat mr. X nu de slechterik is en mr. Y de te goeder trouw handelende advocaat? Nee. Ik ken mr. Y niet en meen dat hij inderdaad dom is geweest. Maar daar gaat het nu niet om. Waar het om gaat is dat het tuchtrecht hier had kunnen en moeten ingrijpen en tegen mr. X had moeten zeggen: jammer, leuk geprobeerd, maar uw slimmigheid gaan wij niet belonen. Dan had u maar niet zo dom moeten zijn om telefonisch contact op te nemen met de griffie en u zelf zo in een betere positie te manoeuvreren dan uw wederpartij.

Voorkennis dus.

(J.W. Aartsen, advocaat te Utrecht)

Over mijn advocaat II

In dit nummer het tweede deel van een kleine, driedelige serie van stukjes die een secretaresse over haar advocaat heeft geschreven. De schrijfster gebruikt een pseudoniem; naam en adres zijn bij de redactie bekend.

Kruitvat

Een kruitvat dat elk moment kan exploderen: op die manier gedraagt mijn advocaat zich vandaag op kantoor. Hij moet namelijk een topprestatie leveren. Driftig loopt hij heen en weer tussen de paperassen waarmee zijn bureau en zijn vergadertafel bezaaid zijn. Onbegrijpelijk dat hij er zelf nog wijs uit kan.

Voor mij zou het niet onplezierig zijn als mijn advocaat iets eerder begon met de voorbereiding van zijn topprestaties, maar hij behoort tot diegenen die het heilige vuur pas krijgen als ze de hete adem van de deadline in hun nek voelen. Raakt het heilige vuur hem eenmaal, dan staat hij ook meteen in lichterlaaie.

Tussen de middag neem ik afstand van het kruitvat en eet een broodje in het park (mijn advocaat eet niet, hij leeft vandaag op adrenaline). Als je collega's hebt, is het mogelijk de gemoedstoestand van

je baas tussen de bedrijven door te bespreken, maar ik heb geen collega's. Bij gebrek daaraan bel ik mijn man met mijn mobiele telefoon en meld dat mijn werkgever een beetje gestrest is.

's Middags roept mijn advocaat dat hij de tegenpartij bij de lurven heeft. Het begint erop te lijken dat zijn krachttoer in een beslissende fase komt. Een paar uur later is de strijd definitief gestreden en de topprestatie geleverd. De kruitvateigenschappen van mijn advocaat dalen weer tot een aanvaardbaar niveau. De rust keert weer op kantoor.

Ik blader de agenda door en kijk wanneer de volgende topprestatie de vlam weer in de pan kan doen slaan.

(Françoise, secretaresse)

